PERUVIANSK HÅRLØS

PERRO SIN PELO DEL PERU

Oprindelsesland: Peru

Oversættelse: Brigida Nestler, teknisk supervision: Miguel Ángel Martinez.

Seneste tilføjelser: Den Peruvianske Kennel Klub.

Anvendelse: Selskabshund.

Klassifikation: FCI Gruppe 5 Spidshunde og racer af oprindelig type,
Sektion 6 Racer af oprindelig type.
Uden brugsprøve.

Illustrationen viser ikke nødvendigvis det ideelle eksemplar af racen.

Indledning: Disse hunde er blevet holdt som en specialitet på grund af deres arvemæssige anlæg, som muliggør, at der kan fødes hunde med og uden hår i samme kuld. Med en oprindelse i tidens tåger nåede den nøgne variant en afgørende milepæl, da den blev officielt anerkendt som race med hjemland i Peru i 1985, på FCI' s ordinære generalforsamling i Amsterdam, takket være et initiativ af Ermano Maniero, som udformede den første racestandard og muliggjorde, at denne hund blev registreret som en ny race under navnet Peruvian Hairless Dog (Peruviansk Hårløs) med nummeret 310 i navnelisten.
Fra tidligere at være forvist fra ethvert avlsprogram har varianten med pels med den nuværende anerkendelse fået understreget sin genetiske værdi for racen som følge af fremgangen i studiet af dens arvemasse, og varianten bidraget nu til racens udvikling og bevarelse. Anerkendelsen af den pelsbårne variant, til udstilling og avl, tjener til opretholdelse af den genetiske variation, forbedrer racens styrke og tiltrækker nye avlere.
Som forudsætning for at blive retmæssigt registreret **for første gang** må den pelsbårne variant være et afkom af to hårløse hunde, som er retmæssigt registreret i en stambog **eller et appendix.**
Den pelsbårne variant kan kun parres med et hårløst eksemplar af racen, og det gælder også for kommende generationer. Parring mellem pelsbårne hunde er forbudt, såvel som registreringen af disse i nogen stambog uden retmæssigt registrerede forældre.

Kort historisk rids: Den peruvianske hårløse hund, **kendt som "viringo**" var, som følge af dens specielle egenskaber, genstand for åbenlys opmærksomhed på vekslende tidspunkter.
Som følge af at den blev tillagt forskellige egenskaber, blev den vist på keramik fra forskellige kulturer i præ-inkatiden, som Vicus, Mochia, Chancay, Chancay med Tiahuanaco indflydelse, Chimú og andre, hvor den hårløse hund i mange tilfælde har erstattet pumaen, slangen eller høgen, idet den fremstod med størst interesse i Chancay kulturen. Som vist på disse billeder kommer den hårløse hund til syne i de arkæologiske perioder fra præ-inkatiden, fra 300 f.v.t. indtil år 1460.

Helhedsindtryk: Af generel kropsbygning er det en elegant og slank hund, hvis fremtræden udtrykker fart, styrke og harmoni, uden at den nogensinde virker grov. Der er 2 varianter: den hårløse, hvis fundamentale karakteristiske træk er, at hele kroppen er uden hårvækst, og varianten med pels, som er totalt behåret. Et andet ejendommeligt træk er, at den hårløse variant har et tandsæt, der næsten altid er mangelfuldt, genetisk forbundet med den medfødte hårløshed.

Proportioner: Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er som 1 til 1. Hos tæver kan kroppen være en smule længere end hos hanner.

Temperament: Fornem og hengiven i hjemmet over for sine nærmeste, men samtidig livlig og årvågen. Kan være mistroisk over for fremmede og er en god vagthund.

Hoved: Af "ulvetype".

Skalle: Af normale proportioner, hverken kort- eller langskallet. Skallens og næsepartiets overlinier er parallelle, idet dog let divergerende linier accepteres. Set fra oven er skallen bred, og hovedet bliver smallere mod næsen. Øjenbrynsbuerne er moderat udviklede. Baghovedets issekam er kun svagt markeret.

Stop: Kun svagt markeret (ca. 140°).

Næse: Godt pigmenteret, næsens farve skal være afstemt efter hudens aktuelle farve og nuancer i den hårløse variant og efter pelsens farve i varianten med pels.

Næseparti: Set i profil er næseryggen lige.

Læber: Skal være så stramme som muligt og slutte tæt til gummerne.

Kæber, bid: Fortænderne mødes i saksebid. På den hårløse variant må mangel på en eller flere tænder accepteres. Varianten med pels skal have fuldt tandsæt med normalt udviklede tænder, som er normalt placerede. Underkæben er kun let udviklet.

Kinder: Normalt udviklede.

Øjne: Med et opmærksomt og intelligent udtryk. Øjnene skal være middelstore med en let mandelformet øjenåbning, hverken dybtliggende eller udstående. De er placeret normalt og regelmæssigt, dvs. hverken for tætsiddende eller for langt fra hinanden. Farven kan variere fra sort gennem alle nuancer af brun til gul, afstemt efter hudens farve hos den hårløse variant og efter pelsens farve hos varianten med pels. Under alle forhold skal begge øjnene have samme farve. Øjenrandenes farve kan variere fra sort til lyserød hos hunde med lyst ansigt. Den lyserøde farve er tilladt, men tilstræbes ikke.

Ører: Ørerne skal være opretstående, når hunden er opmærksom, mens de i hvile er lagt tilbage. De er middellange, brede ved basis og smallere udefter, afsluttet næsten i en spids. Ørets basis begynder på skallens øverste del og slutter skråt nede mod skallens side. De rejste ørers akse danner en variabel vinkel fra 50° til tæt på 90° med hinanden.

Hals:

Overlinie: Buet (konveks).

Længde: Omtrent af samme længde som hovedet.

Form: Omtrent som en afskåret kegle, smidig og med god muskulatur.

Hud: Tynd, glat og elastisk. Slutter meget tæt til det underliggende væv. Ingen løs halshud.

Krop: Middel af bygning, hverken langstrakt eller kompakt.

Overlinie: Lige, idet dog nogle hunde ved lændepartiet har en let konveks hævning, som fortaber sig på højde med krydset.

Manke: Knapt markeret.

Ryg: Lige ryglinie med veludviklet rygmuskulstur, som ofte langs begge sider af ryggen danner et hvælvet muskelparti, som når til lændepartiet.

Lænd: Stærk og godt muskuløs, af længde omtrent som 1/5 af skulderhøjden.

Kryds: Overlinien er let konveks. Krydset har en hældning på ca. 40° mod vandret. Dets solide og meget muskuløse bygning sikrer et godt fraskub.

Bryst: Set forfra skal brystet have en god bredde, dog uden overdrivelse. Det når ned næsten i højde med albuerne. Ribbenene skal være let hvælvede, aldrig flade. Brystomfanget, målt lige bag albuerne, skal måle ca. 18 % mere end skulderhøjden.

Underlinie: Underlinien danner en elegant og vel markeret linie, der udgår fra brystets nederste del og stiger langs bugen, som skal være godt optrukken, dog uden overdrivelse.

Hale: Halen er lavt ansat. Den har god tykkelse ved roden og bliver tyndere mod spidsen. Når hunden er ivrig, kan den bære halen i en rund bue over ryglinien, men aldrig oprullet. I ro bæres halen hængende med en let, opadbuet krog mod spidsen. Halen kan af og til bæres indtrukket op mod bugen. I længde når den næsten til haseleddet. Halen må aldrig kuperes.

Lemmer:

Forpart: Forbenene er vel ansatte på kroppen. Set forfra er de fuldkommen lodrette, og albuerne er ikke udaddrejede. Vinklen ved skulderleddet ligger mellem 100 og 120°. Set fra siden danner mellemhånden en vinkel på 15-20° mod lodret.

PERUVIANSK HÅRLØS

Forpoter: De er halvlange og minder om harepoter. Trædepuderne er solide og beskytter mod varme. Der er veludviklet "svømmehud" mellem tæerne. Sorte hunde foretrækkes med sorte kløer, og lysere hunde med lyse kløer.

Bagpart: Med fyldige og spændstige muskler. Baglårenes krumning er vel markeret. Vinklen mellem hofte og overlår ligger mellem 120 og 130°, og knævinklen er 140°. Set bagfra skal bagbenene være lodrette.

Bagpoter: Som forpoterne.

Bevægelse: Som følge af den vinkling, der er nævnt under for- og bagpart, bevæger hunden sig med ret korte, men hurtige skridt, der er fjedrende og smidige. Benene set forfra og bagfra bevæger sig på et spor, såkaldt single tracking.

Hud: Huden skal være glat og smidig over hele kroppen, men kan danne nogle få, rundede og næsten koncentriske linier på hovedet og omkring øjnene på den hårløse variant. Man har konstateret, at den indvendige og udvendige temperatur hos disse hunde er præcis den samme som hos andre racer (med pels eller hårløse). Den manglende pels medfører en mere hurtig og direkte udstråling af varme, til forskel fra hunde med pels, hvor varmen afgives gennem pelsen ved naturlig ventilation.

Farve: Hudens farve på den hårløse variant kan variere fra sort, skifersort, elefantsort, blåsort, alle grå nuancer, **bronze, kobber**, mørk brun til lys blond. Samtlige farver kan optræde som ensfarvede eller med **upigmenterede områder** overalt på kroppen, **foretrækkes på brystet, benene og halen,** og aldrig dækkende mere end **20%** af hele kroppen. **Alt andet lige** foretrækkes ensfarvede.

Pels:

Hårløs: Uden pels. Der accepteres dog en smule hår på hovedet, nederst på benene og mod halespidsen, og der ses af og til nogle få, spredte hår på ryggen. Disse hår kan være af hvilken som helst farve eller kombination af farver.

Med pels: Glathåret, kort og tæt pels. Pelsen kan være af hvilken som helst farve eller kombination af farver, **undtagen merle**.

Størrelse: Der forekommer tre størrelser for både hanner og tæver:

Lille: 25 til 40 cm.
Mellem: 41 til 50 cm.
Stor: 51 til 65 cm.

Vægten afhænger af størrelsen hos hanner og tæver:

Lille: 4 til 8 kg.
Mellem: 8 til 12 kg.
Stor: 12 til 30 kg.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på funktionel sundhed og velbefindende.

- Halvt rejste ører, et eller begge.
- Tangbid.
- Mangel på PM1 hos varianten med pels.
- Vildtkløer. (NB! Ikke gældende i Danmark).

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller overdrevent sky hunde.
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Underbid eller overbid.

- Skæv eller vredet kæbe.
- Mere end 1 manglende tand hos varianten med pels.
- Hængende eller kuperede ører.
- Tungen hængende konstant ud af munden (lammet).
- Øjne af forskellig farve (heterochromatic).
- Haleløshed, kort eller kuperet hale.
- Hårvækst, på den hårløse variant, på steder, hvor det ikke er tilladt efter Standarden.
- **Mere end 20% af kroppen upigmenteret på den hårløse variant.**
- **Merle pels farve på den pelsede variant.**
- Total eller delvist upigmenteret næse.
- Højde mere end 65 cm eller mindre end 25 cm.
- Albinisme.

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun velfungerende og klinisk sunde hunde med racetypisk kropsbygning bør anvendes i avl.

Seneste ændringer er i fed.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

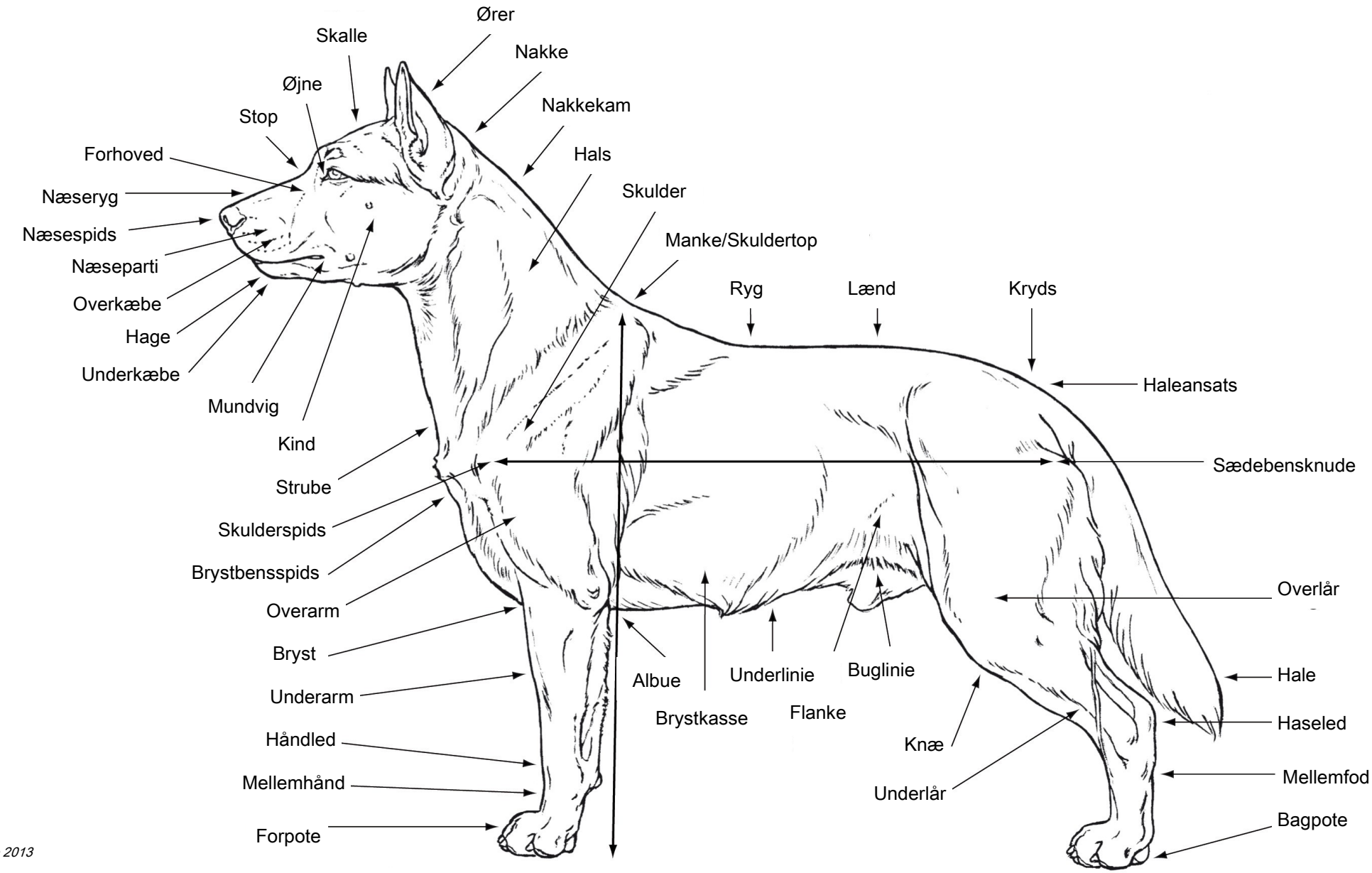
Standarden udgivet af FCI 26.10.2021

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JANUAR 2022

NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i februar 2014.

Anatomiske træk

Bystrup 2013